

Inleiding op de ondertekening van de 'Verklaring van verbondenheid', 29 mei 2019, Grote Kerk Dordrecht

prof. dr. Barend Kamphuis

Wij staan op het punt iets unieks te beleven. Vertegenwoordigers van tientallen protestantse kerken en geloofsgemeenschappen willen een 'Verklaring van verbondenheid' ondertekenen. De een doet dat 'namens' zijn of haar kerk. Dan is de vertegenwoordiging officieel. De ander doet het 'vanuit' zijn of haar kerk, als officieuze vertegenwoordiger. Maar allemaal willen ze ervoor uitkomen dat we met elkaar verbonden zijn in de naam van Jezus onze Heer.

Deze verklaring is een initiatief van de Stuurgroep Nationale Synode: we wilden al heel lang zo graag de herdenking van de grote Synode van Dordrecht afsluiten met een tastbaar resultaat, waarin onze onderlinge eenheid gestalte zou krijgen. Wij hebben ons daarbij laten inspireren door de bijbel, waarin herhaaldelijk mensen een verbond met elkaar sluiten om samen God te dienen. De afgelopen jaren hebben we een paar keer een vergadering belegd met vertegenwoordigers van vele kerken. We hebben ook met allerlei kerken afzonderlijk gesprekken gevoerd. We troffen veel openheid voor het idee van een 'Verklaring van verbondenheid' en we hebben ook veel geleerd van al die gesprekken. Zoveel mogelijk hebben we geprobeerd dat te verwerken in de Verklaring. We zijn God diep dankbaar dat nu zoveel kerken en christenen hier hun handtekening onder willen zetten.

Tegelijk moet ik zeggen dat wij ook allerlei kerken en groepen missen: ze reageerden niet op ons verzoek om een gesprek of ze reageerden afwijzend, of ze hebben wel met ons gesproken maar willen de verklaring toch niet ondertekenen. Dat doet pijn. We hopen dat er in de toekomst nieuwe openheid zal komen. Kortom, ook dit is, hoe uniek ook, slechts een tussenfase. We zien uit naar de vervulling van het woord van onze Heer dat het zal worden één kudde, met één Herder. Dat geldt ook voor het feit dat wij ons hebben beperkt tot de protestantse wereld. Daar is de verdeeldheid het grootst en daarom is voor ons als protestanten deze verklaring het meest urgent. Graag spreek ik uit dat wij ons ook met andere christenen verbonden weten en dankbaar zijn dat sommigen van hen ook hier vandaag aanwezig zijn.

Deze verklaring van verbondenheid is geen beginpunt. Het begin ligt heel ergens anders. Het begin ligt bij God, die ons in Jezus Christus heeft opgezocht. Er is verbondenheid door de naam en de Geest van Jezus, zelfs als wij die verbondenheid niet beleven of ontkennen. We zijn aan elkaar gegeven. Wat wij doen is die gave van God erkennen. We geven woorden aan wat we samen ontvangen hebben.

De verklaring is ook geen eindpunt. We weten ons samen geroepen om in de wereld te getuigen van Gods liefde. Daarvoor hebben we elkaar nodig, echt heel hard nodig. Daarom sluiten we dit verbond met elkaar in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.